

РЕШЕНИЕ

№ 5961

гр. София, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **7561** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4 от ЗУБ. Образувано е по жалба на О. К., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Г., [дата на раждане] , с адрес: [населено място], [улица]-РПЦ на ДАБ, срещу решение № 6718/16.06.2022г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС), с което е постановен отказ за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се поддържат оплаквания, че обжалваното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния закон и на административно-производствените правила по чл. 35 и чл. 36 от АПК, липса на задълбочен анализ на събраните в административното производство доказателства. Поддържа се оплакване, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон – чл. 75, ал.1, т.2 и т.4 от ЗУБ, както и неправилна преценка на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. Излагат се подробни съображения в тази насока. Жалбоподателят мотивира искането си за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут с актуалната обществено-политическа обстановка в държавата му по произход като твърди, че съществува риск за личната му сигурност.

В съдебно заседание жалбоподателят лично (чрез преводач) и чрез адв. Г. поддържа депозираната жалба и моли обжалваното решение да бъде отменено.

Ответникът - Председател на Държавната агенция за бежанците при Министерски

съвет, редовно призован, представлява се от юрк. П., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли решението на ДАБ при МС да бъде оставено в сила.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдържащи се в административната преписка и представените в съдебно заседание, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят О. К. е [дата на раждане] в [населено място], Г., по народност - сусу, вероизповедание – мюсюлманин, неженен, като личните му данни са установени въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ, тъй като не е представил документи за самоличност.

С молба от 02.09.2021г. до председателя на ДАБ е поискал предоставяне на хуманитарен и бежански статут, по програма по релокация от Гърция, като видно от Протокол за приемане-предаване на 31.08.2021г. чужденецът е предаден от Гърция в ГКПП – Аерогара С., заедно с други чужденци. На основание чл.51, ал.2 вр. с чл.29, ал.1, т.3 и ал.4 от ЗУБ за чужденца е издадено решение за настаняване № 89/31.08.2021г.

За изясняване на фактите, свързани с бежанската история на жалбоподателя и причините, поради които е напуснал родината си през м.януари 2020г., е проведено интервю на 21.09.2021г. в присъствието на преводач. На интервюто заявил, че напуснал легално Г., със самолет от международното летище Б. в столицата [населено място]. Имал виза за Турция, с която се снабдил от Турското посолство. В Турция останал две седмици, след което преминал в Гърция, нелегално, през морето, където бил заловен от властите и подал молба за закрила. Там стоял около година време, след което по програма за релокация дошъл в България, като от свои приятели във Франция разбрал, че в България има звукозаписни студиа, което било добре за неговата дейност като певец. Първоначално искал да замине за Франция. Не е имал проблеми с властите в Г. за етническата и религиозната си принадлежност. Не е служил в армията и няма военно обучение, не е членувал във въоръжена групировка. Напуснал Г. заради проблеми с музиката, която изпълнявал – пее денсхол и рап. Песните му са адресирани към младите хора и по принцип са помирителни песни-на тема манифестации и стачки, при които загиват хора. Проблемите му започнали през 2019г., когато имало много стачки срещу президента К., който искал да управлява трети мандат. Тогава бил арестуван друг певец-Е. К., но след това бил освободен. Твърди, че през м.ноември 2019г. жандармерията го търсила в дома му, но той не бил там, след което решил да замине в К. – друга област в Г., където живеела баба му. До декември останал там, дори организирил концерт на 31.12.2019г. в друго населено място – Д. и на връщане бил заловен от полицията. Останал в ареста в К. една седмица. Бил освободен със съдействието на баба си и чичо си – военен, който уредил да замине за Турция. Стачките и манифестациите са в столицата, докато в областите е по-спокойно и по време на престоя в провинцията не е бил търсен от властите. Твърди, че не е имало заплахи към семейството му. Артистичният му псевдоним е П. К. и докато бил в Гърция от братовчедка си разбрал, че властите в Г. го търсили под това име. Тя самата не е била търсена заради него. Не знае да е издирван официално от властите. Страхува се, че ако се върне ще бъде преследван от

военните, които са организирали преврат. Иска да остане в България заради разказите на неговите приятели от Франция, че има звукозаписни студиа. Представил е снимков материал в потвърждение на твърдението, че е певец, както и снимки на майка му и чичо му, които правилно са преценени като не релевантни доказателства за сочените факти и обстоятелства.

За целите на производството е събрана информация за положението в Г. – справка от 01.12.2021г. и от 26.05.2022г. на дирекция „Международна дейност“. В проверените източници, органът не е открил информация за певец с имената на жалбоподателя и сочения артистичен псевдоним.

От така изложеното от чужденеца по време на проведеното интервю, административният орган е приел, че спрямо него не е осъществено, визираното в ЗУБ „преследване“, релевантно за предоставяне на статут на бежанец, както и че от материалите по административната преписка не може да бъде направен извод за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В тази връзка е посочено, че не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в посочената законова норма понятие „основателни опасения от преследване“. Прието е още, че предвид бежанската история на чужденеца не са налице и предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Посочено е, че спрямо него не е налице заплахата поради ситуация на безогледно насилие в държавата и по произход. В тази връзка в хода на административното производство е приета и обсъдена справка за състоянието в Г., като е прието, че с оглед общата обстановка в Република Г. спрямо чужденеца не съществува реален риск от тежки посегателства по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ.

Решаващият орган е приел, че мотивите, обуславящи желанието на кандидатката да получи статут не попадат в предметния обхват на ЗУБ. Общата обстановка в Република Г. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на причините, изброени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Според административния орган, жалбоподателят не е направил обосновани твърдения за осъществено спрямо него или семейството му преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително и международни организации, като същите не могат да предоставят закрила срещу преследване. Изложените мотиви и факти по време на интервюто също не представляват основание за получаване на статут на бежанец. Причините за напускане на страната по произход са от личен характер, спрямо заявителя няма осъществено преследване, нито съществува риск от бъдещо такова. В хода на административното производство, административният орган не е установил факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на бежански статут на жалбоподателят. От анализа на фактическите обстоятелства, както и от изявленията на чужденеца по време на проведеното интервю налага извода, че в конкретния случай не става въпрос за лице, нуждаещо се от международна закрила.

Решаващият орган е приел, че не са налице и предпоставките за представяне на хуманитарен статут, тъй като жалбоподателят не е бил принуден да напусне Република Г. поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, нито като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне. Административният орган е приел, че в случая спрямо него не е налице заплахата, поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата и по произход. Приел е, че посочените лични мотиви на жалбоподателя не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставяне на статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ.

Както се посочи по-горе в обжалваното решение е обсъдена подробно актуалната обстановка в Република Г., както и е съобразено тълкувателно решение на Съда на европейските общности по дело № С-465/2007 г. Не са открити данни за специално преследване на певци по политически причини, нито при управлението на президента А. К.(когато жалбоподателят е напуснал родината си), нито при действащото в момента правителство. Няма съобщения за правителствени ограничения върху академичната свобода или културните събития в страната. Това е видно и от представената в съдебно заседание актуална справка към 03.10.2022г.

С решение № 6718/16.06.2022г. на административния орган е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателя, поради липса на предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Решението е връчено на жалбоподателя на 01.08.2022г., срещу подпис и е налице отбелязване, че е запознат с текста му на разбираем за него език.

При така установената фактическа обстановка и при спазване разпоредбата на чл. 168, ал.1-3 от АПК, във вр. чл. 146 от АПК, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния 14-дневен срок съгласно чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл. 87 от ЗУБ, срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Осъществявайки контрол за законосъобразност в посочения по-горе обхват съдът приема, че обжалваното решение е издадено в рамките на общото производство по чл. 68, ал.1, т.1 и сл. от ЗУБ, като същото е издадено от компетентен орган- Заповед №03-15/03.05.2022г., в рамките на предоставените му законови правомощия и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.1 от АПК. Съдът приема, че оспореното решение съответства на изискването за форма на административния акт по чл. 59, ал.2 от АПК, тъй като е издадено в писмена форма, съдържа фактически и правни основания, както и всички други реквизити, посочени в чл.59, ал.2, т.1-8 вкл. от АПК и не е налице основание за отмяна на обжалваното решение по чл. 146, т.2 от АПК.

Обжалваното решение е издадено в съответствие с административно-производствените правила, уредени в специалния закон-ЗУБ. Молбата на жалбоподателя за предоставяне на закрила е разгледана при спазване на установените срокове.

С лицето е проведено интервю от надлежно назначен интервюиращ орган от ДАБ, в съответствие с изискванията на чл. 63а и чл.63б от ЗУБ, като видно от съставения протокол интервюто е проведено в присъствие на преводач, на език, който лицето разбира, при липса на пречки от здравословен и психически характер, като протоколът е подписан от интервюиращия орган, от чужденеца и назначения му преводач. В административното производство, както и в съдебната фаза на производството, на лицето е осигурена възможност да представя доказателства във връзка с бежанската си история. При издаване на оспореното решение, административният орган е анализирал подробно и задълбочено бежанската история на чужденеца и представените от лицето писмени доказателства. В хода на административното производство са събрани относими и допустими писмени доказателства, въз основа на които е изяснена в пълнота фактическата обстановка, при което не са допуснати твърденията от жалбоподателя за нарушения по чл. 35 и чл. 36 от

АПК. Административният акт е издаден в съответствие с чл. 35 от АПК, след като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за конкретния случай. Доводите на жалбоподателя в обратен смисъл са неоснователни.

Обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон и не са налице отменителните основания по чл. 146, т.4 от АПК. Решението е постановено след обстоен анализ на бежанската история на чужденеца, като изведените изводи за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, поради наличието на основателни съмнения в достоверността на представената бежанска история от чужденеца са правилни, обосновани и законосъобразни. Настоящият състав напълно споделя изводите на административния орган за липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 „преследване” е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. Административният орган е обсъдил подробно и задълбочено бежанската история на лицето, като е обсъдил всички доводи на лицето от бежанската му история, но с оглед констатираните несъответствия между твърденията на лицето и установените факти, правилно не е кредитирал изнесената от лицето – кандидат за статут, бежанска история. Правилно в решението на административния орган е прието, че по отношение на чужденеца не е налице преследване по смисъла на чл. 8, ал.1 и ал.4 от ЗУБ, нито е налице основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951г., с оглед общата обстановка в Г..

С решението от 17.02.2009 г. по дело С-465/07 СЕС, тълкуването на чл.15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. (отм. с Директива 95/2011/ЕО), във връзка с чл.2, б."д" от същата, не обосновава наличие на основания за предоставяне на хуманитарен статут. За да е налице тежко посегателство по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ и съгласно чл.15, б."в" от Директива 2011/95/ЕС трябва да има тежки и лични заплахи срещу живота и личността на жалбоподателя, поради безогледно насилие в случай на вътрешен въоръжен конфликт. В бежанската си история жалбоподателят не съобщава за такова насилие срещу него. Насилието в страната не е достатъчно и не презюмира тежки и лични заплахи срещу жалбоподателя. Освен това, съгласно т.35 от преамбюла на Директива 2011/95/ЕС опасността, на която е изложено населението на една страна, обикновено не представлява сама по себе си индивидуална заплаха, която може да се квалифицира като тежко посегателство. Тъй като жалбоподателят не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец, не може да се приеме, че е лице, което може да търси субсидиарна закрила съгласно чл.2, б."е" от Директива 2011/95/ЕС. Това е така, тъй като не са налице сериозни и потвърдени основания да се смята, че ако се върне в страната си по произход, съществува реална опасност от тежки посегателства, така както са определени в чл.9, ал.1 от ЗУБ и чл.15 от Директивата. От приложената по делото справка се установява, че цялостната оценка на ситуацията в Република Г. въз основа на общоприетите критерии не позволява тя

да бъде определена като достигаща границите на въоръжен конфликт, което да обоснове предоставянето на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

На фона на така очертаната правна регламентация, съдът намира за правилни, обосновани и законосъобразни изводите на административния орган, че по отношение на жалбоподателя, не са налице предпоставките на закона за предоставяне на хуманитарен статут. Лицето не е било принудено да напусне родината си поради това, че там е било изложено на реална опасност от тежки посегателства. Той е напуснал легално страната със самолетен полет до Турция след снабдяване с виза по съответния ред. Преди това на 31.12.2019г. безпрепятствено е изнесъл концерт и както заявява в интервюто - в областите(извън столицата на Г.) се живее спокойно. В случая не се твърдят и установяват тежки посегателства спрямо личността на кандидата, както и изтезание или нечовешко или унижително отношение или наказание. Установената фактическа обстановка не дава основание да се приеме, че жалбоподателят е бил принуден да отпътува от Г., поради реална опасност от тежки посегателства. Самият той заявява в интервюто, че основната причина да иска да остане в България(след като не е могъл да отиде във Франция), е наличието на звукозаписни студиа.

Изводите на административния орган, че в случая лицето не е търсещо международна закрила се споделят изцяло от настоящия съдебен състав. В тази насока, решението на административния орган е обосновано с фактите и обстоятелствата, съдържащи се в бежанската история на чужденеца, което недвусмислено говори, че той е мотивиран от икономически и други причини от личен характер, които изключват приложението на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

По изложените съображения, съдът приема че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Обжалваното решение е законосъобразно и не са налице отменителните основания по чл. 146, т.1-5 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 90 ЗУБ, във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. 4 АПК, Административен съд София - град, Първо отделение,4-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на на О.(собствено име) К.(фамилно име), ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Г., [дата на раждане] , с адрес: [населено място], [улица]-РПЦ на ДАБ, срещу решение № 6718/16.06.2022г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ при МС), с което е постановен отказ за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва чрез Административен съд София – град до Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

На основание чл. 138, ал.1 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

